

ಹಸಿವಿನ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಅಪಚೆಯಾದ ಜೀವಗಳು

ಹಸಿವಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಷಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವನಾಯಕರನ್ನು 75 ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ 200ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆಗ್ರಹಿಸಿವೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಹರಿಸುವುದು ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ.

ಈಶ್ವರ್

ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆಗೆ ಅನೇಕ ಮುಖ, ನಾನಾ ಕಾರಣ. ಹಸಿವಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ನೋವು ಮತ್ತೊಂದು ಇದ್ದಿರಲಾರದು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸೀಮೆಯ ಹಂಗಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತ ಸ್ಥಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಬಗ್ಗೆ ಬಗೆಯ 'ಕ್ರಾಂತಿ'ಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಮೇಲೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಕುರಿತು ಜಾಗತಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಸಿವಿನಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ 19,700 ಮಂದಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರತೀ ನಾಲ್ಕು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬರು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು 75 ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ 238 ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿವೆ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಷಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಒತ್ತಿಹೇಳಿವೆ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ 77ನೇ ಜನರಲ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ವಿಶ್ವ ಸಮುದಾಯದ ನಾಯಕರಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಬಹಿರಂಗ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು, ಮನುಕುಲ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿವೆ. 345 ದಶಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಈಗ ತೀವ್ರ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಾಧಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು 2019ರ ನಂತರ ದ್ವಿಗುಣಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಕಳವಳ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದು ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಅಂಶ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಭೀಕರ ಕ್ಷಾಮ ಉಂಟಾಗಲು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ನಾಯಕರು ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಸೊಮಾಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮಭೀತಿ ತಲೆತೋರಿದೆ. ದಶಕದ ಬಳಿಕ ಪುನಃ ದುರ್ಭಿಕ್ಷದ ಅಂಚಿಗೆ ಆ ದೇಶ ಸರಿದಿದೆ ಎಂಬ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಐದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ತೀವ್ರ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ಬಳಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಸಿವು, ಬಡತನ ಮತ್ತು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ನಡುವೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ ಎಂಬುದು ತಜ್ಞರ ಅಭಿಮತ. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೇಗೋ ಒಂದು ತುತ್ತು ಪಡೆಯುವುದನ್ನೇ ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕ ಆಹಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಶಕ್ತರಲ್ಲದ ಜನಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಮಾಡುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆಯೇ, ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಖರೀದಿಸಲು ಆ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ನಮಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ನೆನಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ 45 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿಯನ್ನು ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಡಲಿದೆ ಎಂದೂ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಚ್ಚರಿಸಿವೆ.

ಸೊಮಾಲಿಯಾದ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇರಿಸಿ, ಭಾರತದಂತಹ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ದೇಶದ ಚಿತ್ರಣ ನೋಡಿದರೂ ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆಯ ಕರಾಳಮುಖ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏರುಗತಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಲು ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆದರೂ ಜಾಗತಿಕ ಹಸಿವಿನ ಸೂಚ್ಯಂಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ಥಾನ ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ! ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ, ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮರಣ ಪ್ರಮಾಣ, ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ತೂಕ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸೂಚ್ಯಂಕವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಹಸಿವಿನ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಯು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು ಹಸಿವಿನ ಸೂಚ್ಯಂಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ 2021ರ ವರದಿ ಹೇಳಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಬೇಕಿದೆ.

ಇಂತಹ ದಾರುಣ ಸ್ಥಿತಿಯು ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸರ್ಕಾರದ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳು ಅರ್ಹರಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರಾವಲೋಕನ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಕುರಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನೆಯ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

■ ಎನ್. ಉದಯಕುಮಾರ್